

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 8. září 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof – Německo) – Finanzamt R v. W-GmbH

(Věc C-98/21) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 2 odst. 1, čl. 9 odst. 1, článek 167 a čl. 168 písm. a) – Odpočet daně zaplacené na vstupu – Pojem „osoba povinná k dani“ – Holdingová společnost – Výdaje spojené s nepeněžitým příplatkem společníka dceřiným společností – Neexistence podílu výdajů na režijních nákladech – Činnosti dceřiných společností, z nichž většina je osvobozená od daně“)

(2022/C 408/18)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Finanzamt R

Žalovaná: W-GmbH

Výrok

Článek 168 písm. a) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, ve spojení s článkem 167 této směrnice,

musí být vykládán v tom smyslu, že

holdingová společnost, která uskutečňuje plnění zdanitelná na výstupu ve prospěch dceřiných společností, nemá nárok na odpočet daně na vstupu zatěžující plnění, jež pořizuje od třetích osob a která vkládá do dceřiných společností výměnou za podíl na celkovém zisku, pokud zaprvé plnění na vstupu nesouvisí přímo a bezprostředně s vlastními plněními holdingové společnosti, ale s činnostmi dceřiných společností, které jsou z velké části osvobozeny od daně, zadruhé se tato plnění nepromítají do ceny zdanitelných plnění uskutečněných ve prospěch dceřiných společností a zatřetí uvedená plnění nejsou součástí režijních nákladů vlastní ekonomické činnosti holdingové společnosti.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 182, 10.5.2021.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 8. září 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Supremo – Španělsko) – Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los Contenidos Digitales (AMETIC) v. Administración del Estado a další

(Věc C-263/21) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Autorské právo a práva s ním související – Směrnice 2001/29/ES – Článek 5 odst. 2 písm. b) – Výlučné právo na rozmnožování – Výjimka – Rozmnoženiny pro soukromé užití – Poplatek – Osvobození ex ante – Osvědčení o osvobození vydané soukromoprávním subjektem kontrolovaným výhradně společnostmi pro správu autorských práv – Kontrolní pravomoci tohoto subjektu“)

(2022/C 408/19)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastníci původního řízení

Žalobce: Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los Contenidos Digitales (AMETIC)

Žalovaní: Administración del Estado, Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA), Asociación para el Desarrollo de la Propiedad Intelectual (ADEPI), Artistas Intérpretes o Ejecutantes, Sociedad de Gestión de España (AIE), Artistas Intérpretes, Entidad de Gestión de Derechos de Propiedad Intelectual (AISGE), Ventanilla Única Digital, Derechos de Autor de Medios Audiovisuales (DAMA), Centro Español de Derechos Reprográficos (CEDRO), Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI), Sociedad General de Autores y Editores (SGAE)

Výrok

- 1) Článek 5 odst. 2 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti a zásada rovného zacházení

musí být vykládány v tom smyslu, že

nebrání vnitrostátní právní úpravě, podle které je právnické osobě, jež je založena a kontrolována organizacemi pro správu práv duševního vlastnictví, svěřena správa osvobození od povinnosti zaplatit odměnu za soukromé rozmnožování a správa vrácení této odměny, pokud tato vnitrostátní právní úprava stanoví, že vydání osvědčení o osvobození a vrácení odměny musí být učiněno včas a na základě objektivních kritérií, která této právnické osobě neumožňují zamítnout žádost o vydání takového osvědčení nebo o vrácení na základě úvah zahrnujících využití prostoru pro uvážení, a pokud lze proti rozhodnutím právnické osoby, kterými je taková žádost zamítnuta, podat opravný prostředek k nezávislému orgánu.

- 2) Článek 5 odst. 2 písm. b) směrnice 2001/29 a zásada rovného zacházení

musí být vykládány v tom smyslu, že

nebrání vnitrostátní právní úpravě, která umožňuje, aby právnická osoba, jež je založena a kontrolována organizacemi pro správu práv duševního vlastnictví a které je svěřena správa osvobození od povinnosti zaplatit odměnu za soukromé rozmnožování a správa vrácení této odměny, požadovala přístup k informacím nezbytným pro výkon kontrolních pravomocí, které jsou jí z tohoto titulu svěřeny, aniž je zejména možné dovolávat se obchodního tajemství v oblasti účetnictví stanoveného vnitrostátním právem, přičemž tato právnická osoba je povinna zachovat důvěrnou povahu získaných informací.

(¹) Úř. věst. C 329, 16.8.2021.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 1. srpna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Înalta Curte de Casație și Justiție – Rumunsko) – Uniqa Asigurări SA v. Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Věc C-267/21) (¹)

(„Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Daně – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 56 – Pojišťovací služby – Místo rozhodné pro vznik daňové povinnosti – Služby likvidace pojišťných událostí poskytované třetími společnostmi jménem a na účet pojistitele“)

(2022/C 408/20)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Înalta Curte de Casație și Justiție